

paa, om der ikke med Hensyn til Maaden, hvorpaa Vedtægterne skulle tilveiebringes, netop med Hensyn til dette Forhold vil møde den Banffelighed, at der allerede i Kjøbstadsvedtægterne er taget Bestemmelse om Politipersonalets Antal, Lønninger etc., hvilke Vedtægter alle indeholde den Bestemmelse, at de ikke skulle kunne forandres uden Indenrigsministerens Samtykke. Naar derfor § 3 — med Hensyn til hvilken jeg iøvrigt aldeles skal henholde mig til de af den ærede første Taler gjorte Bemærkninger — fastsætter en herfra forskjellig Maade at tilveiebringe Politivedtægterne paa, saa vil man paa dette Punkt neppe kunne undgaae at komme i Strid med Kjøbstadsvedtægterne. Dette er jo imidlertid kun en formel Side af Sagen, som let vil kunne rettes, og som maaskee ogsaa nærmest vedkommer de tvende Ministre, som jo vel kunne afgjøre med hinanden, hvorledes de ville ordne dette Forhold. Men ligeoverfor Befolkningen skal jeg paa det Varmeste anbefale, hvad der med Hensyn til denne Paragraph er udtalt af den ærede første Taler, idet det er min Overvisning, at det vilde synes noget stødende for Befolkningen, om Lovgivningsvirksomheden saaledes skulde delegeres til Forvaltningens andet Trin istedetfor til det første, og om en ansvarlig Ministers Underskrift ikke skulde findes paa disse Vedtægter. — Der er et Forhold, det sidst i § 2 nævnte, med Hensyn til hvilket jeg blot skal bemærke, at dette maaskee meest af Alt har været Gjenstand for Mangel paa Bestemmelser, og som det dog, efterhaanden som Kjøbstædernes Befolkning tiltager, af mange Hensyn er meget vigtigt at have Opmærksomheden henvendt paa. — Jeg sætter megen Pris paa de Vedtægter, som ere udfærdigede for Kjøbenhavn; jeg anseer de allerfleste Bestemmelser i dem for at være overmaade hensigtsmæssige, men jeg vil dog tillade mig den Bemærkning, at jeg vilde ansee det for i høi Grad urigtigt, om disse Vedtægter skulde blive Mønstreret for de Vedtægter, som skulle forfattes for Kjøbstæderne, fordi de nemlig ville komme til at omfatte aldeles forskjellige Forhold. Naar der her i Kjøbenhavn — for at nævne et Exempel — maa tages særdeles Hensyn til

at forebygge Hindringer for Færdjelen, saa vilde alle de Bestemmelser, som sigte dertil, være saa godt som fuldstændig overflødige i mange af de smaa Kjøbstæder, hvor der kun i Ny og Næ bevæger sig en eensom Vandrer hen ad Gaden. Saaledes er der en Mængde Forhold, som jeg er meget ængstelig for skulde blive Gjenstand for Vedtægtsbestemmelser i Kjøbstæderne; thi de vilde da ikke blive overholdte, og det er det, jeg fremfor Alt ønsker ved en fremtidig Politiorning, at man indskrænker sig til saa faa Bestemmelser (Brodd: Og saa mange Betjente!) som muligt, men sørger for, at de, der ere, blive overholdte. Saa mange Betjente, som det er ønskeligt, ville vi aldrig kunne faae, men vi ville ganske vist ogsaa nogenlunde kunne hjælpe os igjennem, naar vi kun faae nogle flere, end vi for Diebliffet have. — Med Hensyn til § 4 maa jeg tillade mig at gjøre den Bemærkning, at jeg troer, det vilde være meget ønskeligt, at der ikke indeholdtes nogen Bestemmelse i selve Loven om Omraadet for Politivedtægten. Jeg troer, at det maatte være Gjenstand for Bestemmelse i selve Vedtægten, og dersom den Bestemmelse, som er foreslaaet, vedtages, vil det ganske vist ikke passe for forskjellige Steder. Der maatte vistnok ogsaa i Kjøbstadens Vedtægt kunne tages Bestemmelse om at udvide dens Anvendelse til de Kjøbstaden nærmest liggende Grunde, selv om disse Grunde ikke vare Kjøbstadgrunde; thi det kan kun lidt hjælpe, om man tager nok saa strenge Forholdsregler f. Ex. med Hensyn til Sædelighedsforholdene, naar saadanne Forhold frit kunne trives lige udenfor Byens Porte, fordi Grunden der hører til Landdistrictet. I den Henseende maatte det vistnok herre paa Kjøbstadens politillige Forhold og altsaa ikke paa Amtsraadets Beslutning, om Vedtægten ogsaa skulde omfatte saadanne ved Kjøbstaden nærliggende Grunde. — Med Hensyn til det næste Afsnit skal jeg blot dvæle et Dieblif ved § 7. Jeg maa tilstaae, at den Ordning, som dert er foreslaaet, paa ingen Maade tiltaler mig. Deels forekommer det mig i og for sig urigtigt, at Amtmanden skal dele det Ansvar, som Politimesteren paadrager sig ved at træffe ekstra-